

Slordig Nederlands?

Drie week waren wij in 2017 in Canada. De eerste dagen weuden wij gastvrij onthaald deur familie van Gerard, mien man. In de jaoren '50 emigreerden tante Roelie (de zus van Gerard zien va) en ome Rieks naor Canada. Ze kregen vier kinder. De eerste jaoren leefde het gezin redelijk ofzonderd van de buutenwereld en de olders preuten Drents met mekaar en met heur kinder. Oldste dochter Margaret vertelde dat ze in het begun op de legere schoele hiel weinig begreep van wat de juf zee umdat ze nog haost gien Engels leerd haar.

Wij meuken dizze Canada-reize met Gerard zien breur Jan en zien vrouw Lammie.

Deur het Drents dat wij met 'n vieren onderling preuten kwam bij de Canadese femilie de taol uut heur jeugd ok weer naor boven. Darde zeun Fred preut nog echt Drents, compleet met het inslikken van de e: He'j al eet'n?

Oldste nicht Margaret is trouwd met Luuk. Hij wet nog dat zien olders destieds verhuusden van Limburg naor Canada. Luuk prat dus Nederlands met een prachtige Limburgse tongval.

Het was een heerlijk koeterwaals dat wij met mekaar preuten.

Drents, Nederlands en Engels.

Maor wij begrepen mekaar hiel goed; nao een dag of twee maakten wij zölf al grappies. Wij gebruikt nogal wat spreekwoorden en gezegden, maor a'j die letterlijk vertaolt kom ie veur verrassings te staon.

“Hij valt deur de maande’, letterlijk vertaold as ‘He falls through the basket’ bijveurbeeld. Het duurt tien minuten veurda'j uutlegt hebt wat dat betiekent...

“Ie lacht joe de buze uut” vunnen wij nao weer een misverstand over olle koeien. “We laugh ourselves the pocket out” reupen de Canadezen en lachten zöch vervolgens inderdaod de buze uut.

“Dat döt e met twee vingers in de neuze!” reup ien van oons tiedens een gesprek. Met ofgriezen weur het deur de Canadezen anheurd. “Two fingers in the nose!?”

Schoonzus Lammie vertelde dat zij en ik bij de ‘kolle kaante’ van de femilie heuren. Neef Fred trök de wenkbrauwen op constateerde dat dat wel wat metveul: hij vun de onderlinge contacten allesbehalve kold, hij vernam hielemaal niks van die kolle.

Aansum leerden wij ok een Canadees spreekwoord: ‘The nice guy always finishes last’. A'j te aordig bint bereik ie minder.

Bijna iedere Canadees hef roots in een aander land. Heur nationaliteit is Canadees, maor daarnaost bint ze bijveurbeeld Schots, Engels, Italiaans, Frans of Nederlands, waor hun veuolders dan ok maor vot kwamen. Daorum vin ie in elke grote stad 'specialiteiten-winkels', met allent producten uut een bepaald land.

In een winkel met allennig maor Nederlandse producten (wij keken oons de oogen uut) weuden Lammie en ik anspreuken op oons taalgebruuk; de mevrouw achter de teunbank vun dat wij 'slordig Nederlands' preuten.

Pardon?!? Drents slordig Nederlands?

Wij dachten: "Slordig Nederlands? Wat 'n verstaand!

He'j joezelf wel ies Nederlands heuren praoten mit joen big fat Canadian accent!"

Maar dat zeeden wij niet.

Wij bint per slot van rekening nette en beleefde Drenten.